

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. ožujka 2014. uputio Lietuvos vyriausiojo administracinio teismas (Litva) – Sveda UAB protiv Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Predmet C-126/14)

(2014/C 175/29)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sveda UAB

Tuženik: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Zainteresirana treća strana: Klaipėdos apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Prethodno pitanje

Može li se članak 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost tumačiti tako da poreznom obvezniku daje pravo odbiti ulazni PDV plaćen u proizvodnji ili stjecanju kapitalne robe namijenjene u poslovne svrhe, kao u ovom predmetu, koja (i) je izravno namijenjena za besplatno korištenje od strane javnosti, ali (ii) se može priznati kao sredstvo privlačenja posjetitelja na lokaciju na kojoj porezni obveznik, u sklopu obavljanja svojih gospodarskih aktivnosti, namjerava isporučivati robu i/ili usluge?

⁽¹⁾ (SL L 347, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Tužba podnesena 21. ožujka 2014. – Europski parlament protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-132/14)

(2014/C 175/30)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europski parlament (zastupnici: I. Liukkonen i L. Visaggio, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

— poništiti Uredbu Vijeća (EU) br. 1385/2013 od 17. prosinca 2013. o izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 850/98 i (EZ) br. 1224/2009 i uredbi (EZ) br. 1069/2009, (EU) br. 1379/2013 i (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća zbog izmjene statusa departmana Mayotte u odnosu na Europsku uniju ⁽¹⁾;

— naložiti Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Europski parlament zahtijeva poništenje Uredbe (EU) br. 1385/2013, koju je Vijeće usvojilo na pravnom temelju članka 349. UFEU-a.

Parlament osporava izbor pravnog temelja Vijeća, jer se na članku 349. UFEU-a ne mogu zasnivati sve usvojene mjere, već samo neke od njih koje se sastoje u odstupanju od primjene prava Unije na Mayotte. Dakle, pobijana uredba ujedno primjenjuje mjere u odgovarajućim područjima zajedničke ribarstvene politike i zaštite javnog zdravlja, a da te mjere nemaju za osnovu posebnu gospodarsku i socijalnu strukturu Mayottea.

Prema stajalištu Parlamenta, predmetni akt je, sukladno različitim područjima koje uređuje, trebao biti usvojen zajednički, na temelju članka 43. stavka 2., članka 168. stavka 4. točke (b) i članka 349. UFEU-a, a ne samo na temelju članka 349. UFEU-a.

⁽¹⁾ SL L 354, str. 86.

Tužba podnesena 21. ožujka 2014. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-133/14)

(2014/C 175/31)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal, W. Mölls i D. Martin, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

- poništi Direktivu Vijeća 2013/64/EU od 17. prosinca 2013. o izmjeni direktiva Vijeća 91/271/EEZ i 1999/74/EZ i direktiva 2000/60/EZ, 2006/7/EZ i 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća zbog izmjene statusa Mayottea u odnosu na Europsku uniju ⁽¹⁾;
- ostavi na snazi učinke Direktive 2013/64 do stupanja na snagu nove direktive donesene na temelju odgovarajućih pravnih temelja;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija zahtijeva poništenje Direktive 2013/64/EU koju je Vijeće usvojilo na pravnom temelju članka 349. UFEU-a.

Komisija prigovara Vijeću da je usvojilo tu direktivu iako je ona predlagala temeljiti odnosni akt na sektorskim pravnim osnovama, tj. na članku 43. stavku 2., članku 114. članku 153. stavku 2., članku 168. i članku 192. stavku 1. UFEU-a.

Ona smatra da se, u skladu sa svrhom i ciljem pobijane direktive, članak 349. UFEU-a ne može valjano upotrijebiti kao pravna temelj. Potonji članak 349. UFEU-a se može primijeniti samo kad se radi o odstupanju od načela primjene primarnog prava na najudaljenija područja kao što su ona utvrđena člankom 355. stavkom 1. UFEU-a. Međutim predmetna direktiva bi, bez odstupanja od Ugovorâ, samo prilagodila sekundarno pravo kako bi odgovorila na situaciju nastalu promjenom statusa Mayottea. Takvo tumačenje je ojačano ne samo tekstom članka 349. UFEU-a nego i sustavom pravnih osnova Ugovora kao i povijesnim izvorima tog članka.

⁽¹⁾ SL L 355, str. 8.